

สรุปและอภิปรายผลการวิจัย

การวิจัยนี้มีจุดประสงค์เพื่อศึกษาและวิเคราะห์ความแตกต่างของปัญหาในด้านต่าง ๆ ของนักเรียนมัธยมศึกษา และผลศึกษาในโรงเรียนมัธยมศึกษาสองระดับ ปัญหาที่กล่าวนั้นคือ ปัญหาการเดินทาง ปัญหาด้านการเรียนการสอน ปัญหาการใช้บริการห้องสมุด ปัญหาการใช้บริการโรงอาหาร ปัญหาค่านันทนาการและสุขภาพ ปัญหาด้านการปกครอง และปัญหาความสัมพันธ์ภายในครอบครัว รวมด้วยกัน 7 ปัญหา นอกจากนี้ยังทำการสำรวจแนวคิดและข้อเสนอแนะเกี่ยวกับปัญหาและการแก้ปัญหาของนักเรียนมัธยมศึกษาสองระดับ ในเขตกรุงเทพมหานคร เรื่องการจัดโรงเรียนมัธยมศึกษาสองระดับโดยศึกษาจากกลุ่มตัวอย่างประชากรจากโรงเรียนสองระดับคือ ระดับโรงเรียนที่มีนักเรียนตั้งแต่ 3,000 คนขึ้นไป และระดับโรงเรียนที่มีนักเรียนต่ำกว่า 3,000 คน ลงมา ซึ่งเป็นโรงเรียนมัธยมศึกษาสังกัดกรมสามัญศึกษา กระทรวงศึกษาธิการในเขตกรุงเทพมหานคร ที่เปิดสอนสองระดับ (ไม่นับโรงเรียนที่มีการสลับระดับกัน 3 วันเช้า และ 3 วันบ่าย ในรอบสัปดาห์) การศึกษานี้ได้ใช้แบบสอบถามและวิธีการสังเกตประกอบ โดยเฉพาะส่วนที่เกี่ยวกับการมาสายของนักเรียน แบบสอบถามที่ใช้เป็นแบบสอบถามปัญหาของนักเรียน ซึ่งผู้วิจัยได้สร้างขึ้นโดยศึกษาจากเอกสารต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้องและการศึกษานำ (Pilot study) จากโรงเรียนสามเสนวิทยาลัย โรงเรียนวัดหนองแขม และโรงเรียนวัดดาวคะนอง

จัดทำเป็นแบบให้ผู้ออกประมาณค่า (rating scale) ในปัญหาทั้ง 7 ปัญหา ดังกล่าวข้างต้น โดยทำการทดลองใช้ และแก้ไขปรับปรุงเพื่อหาความตรงทางเนื้อหา โดยผู้มีความสันทัดทางด้านนี้ และวิเคราะห์หาค่าความเที่ยงโดยการคำนวณค่า อัลฟา (α) ของ ครอนบาค (Cronbach's α coefficient) ตัวแปรที่ศึกษามีดังนี้ คือ

1. ปัญหาการเดินทางมี 2 ตัวแปร คือ การเดินทางมาโรงเรียนและการเดินทางกลับบ้าน

2. ปัญหาการเรียนการสอนมี 3 ตัวแปร คือ สภาพของห้องเรียนหรือสถานที่เรียน เวลากับการเรียนการสอน และบรรยากาศในการเรียนการสอน 3. ปัญหาการใช้บริการห้องสมุดมี 3 ตัวแปร คือ สภาพการใช้ห้องสมุด การยืมหนังสือและใช้บริการห้องสมุด และหนังสือในห้องสมุด 4. ปัญหาการใช้บริการโรงอาหารมี 3 ตัวแปร คือ สภาพของโรงอาหาร อาหารที่มีให้บริการ และเวลาที่รับประทานอาหาร 5. ปัญหาค่านันทนาการและสุขอนามัยมี 2 ตัวแปร คือ อาคารสถานที่และอุปกรณ์ต่าง ๆ เกี่ยวกับนันทนาการและสุขอนามัย และการใช้บริการค่านันทนาการและสุขอนามัย 6. ปัญหาการปกครองมี 3 ตัวแปร คือ การรักษาระเบียบวินัยและความประพฤติ การควบคุมดูแลและติดตามผลของอาจารย์ และการจัดกิจกรรมในโรงเรียน 7. ปัญหาความสัมพันธ์ภายในครอบครัวมี 2 ตัวแปร คือ การช่วยเหลือกันทางบ้าน และการรวมกิจกรรมภายในครอบครัว เมื่อทำการรวบรวมข้อมูลเสร็จแล้วก็ทำการตรวจสอบข้อมูลแต่ละปัญหาว่าตัวแปรใด ๆ ที่มีส่วนย่อยใดที่ควรตัดทิ้งไปโดยใช้การวิเคราะห์หาสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ (Correlation) ของตัวแปร กับส่วนย่อยของตัวแปรนั้น ซึ่งใช้สูตรสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ (r) ของเพียสัน (Pearson Product Moment Correlation Coefficient (r)) จากนั้นก็นำข้อมูลที่ทำกรวิเคราะห์หาสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ แล้วมาวิเคราะห์หาความแตกต่างของเซนทรอยด์ของปัญหาต่าง ๆ ที่ละปัญหาของนักเรียนต่างผลัดกันโดยจับคู่เปรียบเทียบทีละคู่ระหว่างนักเรียนผลัดเช้า นักเรียนผลัดบ่าย และนักเรียนผลัดปกติ โดยทำในแต่ละระดับไม่เกี่ยวข้องกัน การวิเคราะห์โดยทดสอบหาความแตกต่างของเซนทรอยด์ของปัญหาของนักเรียนต่างผลัดกันนี้ได้ โฮเทลลิง T^2 (Hotelling T^2) กับ F - test

ผลการวิจัย

ตารางที่ 5. สรุปผลการวิเคราะห์ หาค่าความแตกต่างทีละคู่ของเซมทรอยคของปัญหาต่าง ๆ ที่มีนัยสำคัญของความแตกต่างของนักเรียนตามผลิตภัณฑ์ในแต่ละระดับโรงเรียน โดยใช้วิธีโฮเทลลิง T^2 (Holltelling T^2) กับ F-test

ปัญหา	โรงเรียนที่มีนักเรียนตั้งแต่ 3,000 คนขึ้นไป			โรงเรียนที่มีนักเรียนต่ำกว่า 3,000 คนลงมา		
	ผลิตภัณฑ์ กัน ผลิตภัณฑ์	ผลิตภัณฑ์ กัน ผลิตภัณฑ์	ผลิตภัณฑ์ กัน ผลิตภัณฑ์	ผลิตภัณฑ์ กัน ผลิตภัณฑ์	ผลิตภัณฑ์ กัน ผลิตภัณฑ์	ผลิตภัณฑ์ กัน ผลิตภัณฑ์
1. การเดินทาง	**	-	****	*	**	-
2. การเรียนการสอน	-	***	***	***	-	-
3. การใช้บริการห้องสมุด	-	*	***	***	*	-
4. การใช้บริการโรงอาหาร	-	***	***	***	***	***
5. นันทนาการและสุขอนามัย	**	***	*	-	-	-
6. การปกครอง	-	-	**	***	-	-
7. ความสัมพันธ์ภายในครอบครัว	-	-	-	-	-	*

* $p < .05$ ** $p < .01$ *** $p < .001$

จากตารางสรุปผลการวิเคราะห์หาความแตกต่างของเซนทรอยด์ ของปัญหาของนักเรียนต่างผลิตภัณฑ์ในแต่ละระดับโรงเรียน ดังนี้

1. ปัญหาการเดินทาง

ในระดับโรงเรียนที่มีนักเรียนตั้งแต่ 3,000 คนขึ้นไป นักเรียนผลิตภัณฑ์เข้า กับผลิตภัณฑ์ และนักเรียนผลิตภัณฑ์กับผลิตภัณฑ์ พบว่าความแตกต่างของเซนทรอยด์ของปัญหาการเดินทาง มีนัยสำคัญที่ระดับ .01 และ .001 ตามลำดับ ส่วนผลิตภัณฑ์กับผลิตภัณฑ์ความแตกต่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ ในระดับโรงเรียนที่มีนักเรียนต่ำกว่า 3,000 คนลงมา นักเรียนผลิตภัณฑ์กับผลิตภัณฑ์ และนักเรียนผลิตภัณฑ์กับผลิตภัณฑ์ พบว่าความแตกต่างของเซนทรอยด์ของปัญหาการเดินทางมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 และ .01 ตามลำดับ ส่วนนักเรียนผลิตภัณฑ์กับผลิตภัณฑ์ ความแตกต่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ

2. ปัญหาการเรียนการสอน

ในระดับโรงเรียนที่มีนักเรียนตั้งแต่ 3,000 คนขึ้นไป นักเรียนผลิตภัณฑ์เข้า กับผลิตภัณฑ์ และนักเรียนผลิตภัณฑ์กับผลิตภัณฑ์ พบว่า ความแตกต่างของเซนทรอยด์ของปัญหาคำถามการเรียนการสอนมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .001 ส่วนนักเรียนผลิตภัณฑ์กับผลิตภัณฑ์ ความแตกต่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ

ในระดับโรงเรียนที่มีนักเรียนต่ำกว่า 3,000 คนลงมา นักเรียนผลิตภัณฑ์เข้า กับผลิตภัณฑ์พบว่า ความแตกต่างเซนทรอยด์ของปัญหาคำถามการเรียนการสอน มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .001 ส่วนนักเรียนผลิตภัณฑ์กับผลิตภัณฑ์ และนักเรียนผลิตภัณฑ์กับผลิตภัณฑ์ ความแตกต่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ

3. ปัญหาการเรียนการใช้บริการห้องสมุด

ในระดับโรงเรียนที่มีนักเรียนต่ำกว่า 3,000 คนขึ้นไป นักเรียนผลิตภัณฑ์เข้า กับผลิตภัณฑ์ และนักเรียนผลิตภัณฑ์กับผลิตภัณฑ์ พบว่าความแตกต่างของเซนทรอยด์ของปัญหา

ค่านการให้บริการห้องสมุด มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 และ .001 ตามลำดับ ส่วนนักเรียนผลึกเข้ากับผลึกบาย ความแตกต่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ

ในระดับโรงเรียนที่มีนักเรียนต่ำกว่า 3,000 คนลงมา นักเรียนผลึกเข้ากับผลึกบาย และผลึกเข้ากับผลึกปกติ พบว่า ความแตกต่างของเซนทรอยด์ของปัญหาการให้บริการห้องสมุดมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .001 และ .05 ตามลำดับ ส่วนนักเรียนผลึกบายกับผลึกปกติ ความแตกต่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ

4. ปัญหาค่านการให้บริการโรงอาหาร

ในระดับโรงเรียนที่มีนักเรียนตั้งแต่ 3,000 คนขึ้นไป นักเรียนผลึกเข้ากับผลึกปกติ และนักเรียนผลึกบายกับผลึกปกติ พบว่าความแตกต่างของเซนทรอยด์ของปัญหาการให้บริการโรงอาหาร มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .001 ส่วนนักเรียนผลึกเข้ากับผลึกบาย ความแตกต่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ

ในระดับโรงเรียนที่มีนักเรียนต่ำกว่า 3,000 คนลงมา นักเรียนผลึกเข้ากับผลึกบาย นักเรียนผลึกเข้ากับผลึกปกติ และนักเรียนผลึกบายกับผลึกปกติ พบว่า ความแตกต่างของเซนทรอยด์ของปัญหาการให้บริการโรงอาหาร มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .001

5. ปัญหาค่านันทนาการและสุขอนามัย

ในระดับโรงเรียนที่มีนักเรียนตั้งแต่ 3,000 คนขึ้นไป นักเรียนผลึกเข้ากับผลึกบาย นักเรียนผลึกเข้ากับผลึกปกติ และนักเรียนผลึกบายกับผลึกปกติ พบว่าความแตกต่างของเซนทรอยด์ของปัญหาค่านันทนาการและสุขอนามัยมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01, .001 และ .05 ตามลำดับ

ในระดับโรงเรียนที่มีนักเรียนต่ำกว่า 3,000 คนลงมา นักเรียนผลึกเข้ากับผลึกบาย นักเรียนผลึกเข้ากับผลึกปกติ และนักเรียนผลึกบายกับผลึกปกติ ความแตกต่างของเซนทรอยด์ของปัญหาค่านันทนาการและสุขอนามัย ไม่พบว่ามีนัยสำคัญทางสถิติเลย

6. ปัญหาความการปกครอง

ในระดับโรงเรียนที่มีนักเรียนตั้งแต่ 3,000 คนขึ้นไป นักเรียนผลัดบายกับผลัดปกติ พบว่าความแตกต่างของเซนทรอยด์ของปัญหาคำการปกครอง มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ส่วนนักเรียนผลัดเช้ากับผลัดบาย และ ผลัดเช้ากับผลัดปกติ ความแตกต่างไม่พบว่ามีนัยสำคัญทางสถิติ

ในระดับโรงเรียนที่มีนักเรียนต่ำกว่า 3,000 คนลงมา นักเรียนผลัดเช้ากับผลัดบาย ความแตกต่างของเซนทรอยด์ของปัญหาคำการปกครอง พบว่ามีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .001 ส่วนนักเรียนผลัดเช้ากับผลัดปกติ และผลัดบายกับผลัดปกติ ความแตกต่างไม่พบว่ามีนัยสำคัญทางสถิติ

7. ปัญหาความสามัคคีภายในครอบครัว

ในระดับโรงเรียนที่มีนักเรียนตั้งแต่ 3,000 คนขึ้นไป ความแตกต่างของเซนทรอยด์ของปัญหาคำความสามัคคีภายในครอบครัวของนักเรียนต่างผลัดกัน ไม่พบว่ามีนัยสำคัญทางสถิติเลย

ในระดับโรงเรียนที่มีนักเรียนต่ำกว่า 3,000 คนลงมา พบว่านักเรียนผลัดบายกับผลัดปกติ ความแตกต่างของเซนทรอยด์ของปัญหาคำความสามัคคีภายในครอบครัว มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ส่วนนักเรียนผลัดเช้ากับผลัดบาย และนักเรียนผลัดเช้ากับผลัดปกติ ความแตกต่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ

จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตาราง 5.1 ผลการวิจัยทางด้านความคิดเห็นของนักเรียนสองผลัดที่ เห็นด้วย ในเรื่องการเปลี่ยนจากโรงเรียนสองผลัดเป็นผลัดเดียว สรุปเป็นตารางแสดงการรอยละของความคิเห็นของนักเรียนในโรงเรียนสองผลัดในแต่ละ ระดับของโรงเรียนได้ดังนี้

เหตุผลที่เห็นด้วย ในการเรียนผลัดเดียว	โรงเรียนที่มี นักเรียนตั้งแต่ 3,000 คนขึ้นไป		โรงเรียนที่มี นักเรียนต่ำกว่า 3,000 คนลงมา	
	นักเรียน ผลัดเช้า	นักเรียน ผลัดบ่าย	นักเรียน ผลัดเช้า	นักเรียน ผลัดบ่าย
1. เรียนผลัดเดียวมีผลดีด้านการเรียน คือ มีเวลาเรียนมากขึ้น สะดวกในการเข้าเรียน ไม่มีเสียงรบกวน บรรยากาศดี มีสมาธิ และไม่ตองใจห้องเรียนรวมกัน	28.57	36.64	38.03	45.20
2. เรียนผลัดเดียวมีผลดีด้านเวลา คือ มีเวลาพักผ่อนมากขึ้น มีเวลาทบทวนบทเรียนทำการบ้านและเรียนพิเศษ มีเวลาพักผ่อนสุดสัปดาห์กับครอบครัว - รับประทานอาหารตรงเวลา ไม่มีโอกาสใช้เวลาไปในทางไม่ดี	20.64	21.78	25.35	15.07
3. เรียนผลัดเดียวมีผลดีในด้านการเดินทาง	17.46	25.74	-	-
4. เรียนผลัดเดียวมีผลดีด้านการปกครอง คือ มีความเป็นระเบียบมากขึ้น นักเรียนหนีเรียนน้อยลง	-	-	12.68	16.44
5. เหตุผลอื่น ๆ	33.33	15.84	23.94	23.29

ตาราง 5.2 ผลการวิจัยทางด้านความคิดเห็นของนักเรียนสองผลัดที่ไม่เห็นด้วย ในการเปลี่ยนจากโรงเรียนสองผลัดมาเป็นผลัดเดียว สรุปเป็นตารางแสดงการยอดของความ คิดเห็นของนักเรียนในโรงเรียนสองผลัด ในแต่ละระดับของโรงเรียนใ้คดังนี้

เหตุผลที่ <u>ไม่เห็นด้วย</u> ในการเรียนผลัดเดียว	โรงเรียนที่มี นักเรียนตั้งแต่ 3,000 คนขึ้นไป		โรงเรียนที่มี นักเรียนต่ำกว่า 3,000 คนลงมา	
	นักเรียน ผลัดเช้า	นักเรียน ผลัดบ่าย	นักเรียน ผลัดเช้า	นักเรียน ผลัดบ่าย
1. เรียนสองผลัดทำให้มีเวลาทำการ- บ้าน ศึกษาค้นคว้าทบทวนบทเรียน ได้มากขึ้น ไม่เบียดการเรียน ผล การเรียนดีขึ้น สถานที่เรียนและ อุปกรณ์การเรียนเพียงพอ	43.38	40	90.32	50
2. เรียนสองผลัดทำให้มีเวลาช่วยเหลือ งานบ้านได้	26.08	-	-	-
3. เรียนสองผลัดทำให้รับนักเรียนได้ มากขึ้นเป็นการบริการที่ทั่วถึง	13.04	-	-	-
4. เรียนสองผลัดมีเวลาเพื่อการพักผ่อน มากกว่าเรียนผลัดเดียว และมีเวลา ทำงานพิเศษได้	-	16	-	30
5. เรียนสองผลัดทำให้การเดินทาง สะดวก	-	24	-	12
6. เหตุผลอื่น ๆ	17.50	20	9.68	8

ตาราง 5.3 ร้อยละของความคิดเห็นของนักเรียนในเรื่องการเปลี่ยนโรงเรียนสองผลัดมาเป็นโรงเรียนผลัดเดียว สรุปตารางได้ดังนี้

		เห็นด้วย	ไม่เห็นด้วย	ผลต่าง
โรงเรียนที่มีนักเรียน ตั้งแต่ 3,000 คนขึ้นไป	นักเรียนผลัดเช้า	84.56	15.49	69.07
	นักเรียนผลัดบ่าย	80.16	19.84	60.32
โรงเรียนที่มีนักเรียน ต่ำกว่า 3,000 คนลงมา	นักเรียนผลัดเช้า	69.61	30.39	39.26
	นักเรียนผลัดบ่าย	59.35	40.65	18.70

จากตาราง แสดงร้อยละของความคิดเห็นที่เห็นด้วย และ ไม่เห็นด้วย ของนักเรียนทั้งสองระดับโรงเรียน ทั้งนักเรียนผลัดเช้าและผลัดบ่าย ส่วนใหญ่เห็นด้วยที่จะเปลี่ยนจากโรงเรียนสองผลัดเป็นโรงเรียนผลัดเดียว

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตาราง 5.4 ผลการวิจัยทางค่านขอเสนอแนะของนักเรียน ในการจัดโรงเรียนสองผลัด
สรุปเป็นตารางแสดงการร้อยละของขอเสนอแนะของนักเรียนในโรงเรียนสองผลัด ใน
แต่ละระดับของโรงเรียนใดดังนี้

รายการขอเสนอแนะ	โรงเรียนที่มี นักเรียนตั้งแต่ 3,000 คนขึ้นไป		โรงเรียนที่มี นักเรียนต่ำกว่า 3,000 คนลงมา	
	นักเรียน ผลัดเช้า	นักเรียน ผลัดบ่าย	นักเรียน ผลัดเช้า	นักเรียน ผลัดบ่าย
1. การเรียนการสอนควรปรับปรุงด้าน อุปกรณ์การสอน จัดเวลาเรียน วิชา เรียน การสอน การสอบ และ การ ใช้ห้องเรียนรวมกัน	51.13	42.11	47.71	45.10
2. การจัดบริการต่าง ๆ เช่น จัดสถานที่ พักผ่อน ห้องสมุด ร้านอาหาร สถานที่ เล่นกีฬา อุปกรณ์กีฬา จัดรถรับส่ง และ จัดทางขึ้นลงตึกให้ดี	29.32	18.95	16.52	26.47
3. ค่านการปกครอง ควรให้รู้จักประชา- ธิปไตย กวดขันการหนีเรียน ขจัด เสียงรบกวน และรักษาความสะอาด	-	-	21.10	-
4. เหตุผลอื่น ๆ	19.58	38.94	14.67	28.43

จากข้อมูลที่ไต่จากการสังเกตเกี่ยวกับการมาโรงเรียนสายของนักเรียนผลัดเช้า ในโรงเรียนสองผลัด สรุปผลได้ดังนี้

ในระดับโรงเรียนที่มีนักเรียนตั้งแต่ 3,000 คนขึ้นไป นักเรียนผลัดเช้ามาโรงเรียนสายร้อยละ 4.46 ส่วนในระดับโรงเรียนที่มีนักเรียนต่ำกว่า 3,000 คนลงมา นักเรียนผลัดเช้ามาโรงเรียนสายร้อยละ 6.03 ดังนั้นจะเห็นว่าทั้งสองระดับโรงเรียน นักเรียนผลัดเช้าที่มาสายมีจำนวนใกล้เคียงกัน

อภิปรายผลการวิจัย

จากผลการศึกษาเปรียบเทียบปัญหาต่าง ๆ ของนักเรียนผลัดเช้า ผลัดบ่าย และผลัดปกติ ในระดับโรงเรียนที่มีนักเรียนตั้งแต่ 3,000 คนขึ้นไป และระดับโรงเรียนที่มีนักเรียนต่ำกว่า 3,000 คนลงมา ผลเป็นดังนี้

1. ปัญหาการเดินทาง

ในระดับโรงเรียนที่มีนักเรียนตั้งแต่ 3,000 คนขึ้นไป จากผลการทดสอบพบว่าเซตรอยค้ของปัญหาการเดินทางของนักเรียนผลัดเช้ากับผลัดบ่าย ความแตกต่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 เมื่อพิจารณาสภาพการเดินทางของนักเรียนทั้งสองกลุ่มนี้ จะเห็นว่าจะมีปัญหาต่างกันทั้งการเดินทางมาโรงเรียนและการเดินทางกลับบ้าน จึงมีผลทำให้เซตรอยค้ของปัญหาการเดินทางของนักเรียนทั้งสองผลัดแตกต่างกันคือ ผลัดเช้าจะเดินทางมาโรงเรียนในตอนเช้าเวลาประมาณ 6.30 - 8.00 น. ซึ่งมีสภาพการจราจรโดยทั่วไปหนาแน่นกว่าตอนสายคือ เวลาประมาณ 10.00 - 12.00 น. ทำให้นักเรียนผลัดบ่ายเดินทางมาโรงเรียนสะดวกกว่านักเรียนผลัดเช้า ส่วนเวลาเลิกเรียนผลัดเช้าจะกลับบ้านเวลาประมาณ 12.30 - 14.00 น. และผลัดบ่ายจะกลับบ้านเวลาประมาณ 16.30 - 18.00 น. ซึ่งเป็นช่วงเวลาเลิกงานพอดี จะเห็นว่าผลัดเช้าจะเดินทางกลับบ้านสะดวกกว่าผลัดบ่าย เซตรอยค้ของปัญหาการเดินทางของนักเรียนผลัดบ่ายกับนักเรียนผลัดปกติ ความแตกต่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .001 เมื่อพิจารณาสภาพการจราจรในช่วงเวลาประมาณ

10.00 - 12.00 น. กับช่วงเวลาประมาณ 7.00 - 8.30 น. จะเห็นว่าช่วงเวลาประมาณ 10.00 - 12.00 น. สภาพการจราจรโดยทั่วไปเบาบางกว่าช่วงเวลาประมาณ 7.00 - 8.30 น. ทำให้ผลัดบายเดินทางมาสะดวกกว่าผลัดปกติ ส่วนเวลาเลิกเรียนผลัดปกติ จะกลับมานั่งแต่เวลาประมาณ 15.30 น. และผลัดบายจะกลับมานั่งเวลาประมาณ 16.30 น. ซึ่งเป็นเวลาเลิกงานพอดี จึงทำให้นักเรียนผลัดปกติเดินทางกลับมานั่งสะดวกกว่าผลัดบาย และเซทรอยด์ของปัญหาการเดินทางของนักเรียนผลัดเช้ากับผลัดปกติ ความแตกต่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติอาจเป็นเพราะว่าผลัดเช้ากับผลัดปกติเดินทางมาโรงเรียนในช่วงเวลาใกล้เคียงกัน และกลับมานั่งก่อนเวลาเลิกงานเหมือนกัน

ในระดับโรงเรียนที่มีนักเรียนต่ำกว่า 3,000 คนลงมาจากผลการทดสอบพบว่า เซทรอยด์ของปัญหาการเดินทางของนักเรียนผลัดเช้ากับผลัดบาย ความแตกต่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 เมื่อพิจารณาจากสภาพการจราจรเมื่อเวลาประมาณ 6.30 - 8.00 น. ซึ่งเป็นเวลาที่นักเรียนผลัดเช้ามาโรงเรียน และเวลาประมาณ 10.00 - 12.00 น. ซึ่งเป็นเวลาที่นักเรียนผลัดบายเดินทางมาโรงเรียน จะเห็นว่านักเรียนผลัดบายเดินทางมาโรงเรียนสะดวกกว่าผลัดเช้า เพราะสภาพการจราจรโดยทั่วไปเวลาประมาณ 10.00 - 12.00 น. เบาบางกว่าเวลาประมาณ 6.30 - 8.00 น. ส่วนเวลาเลิกเรียนผลัดเช้าจะกลับมานั่งช่วงเวลาประมาณ 12.30 - 14.00 น. และผลัดบายจะกลับมานั่งช่วงเวลาประมาณ 16.30 - 18.00 น. ซึ่งเป็นเวลาเลิกงานพอดี ทำให้นักเรียนผลัดเช้าเดินทางกลับมานั่งสะดวกกว่าผลัดบายซึ่งทำให้เซทรอยด์ของการเดินทางของนักเรียนผลัดเช้ากับผลัดบายแตกต่างกัน เซทรอยด์ของปัญหาการเดินทางของนักเรียนผลัดเช้ากับผลัดปกติ ความแตกต่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ซึ่งต่างจากระดับโรงเรียนที่มีนักเรียนตั้งแต่ 3,000 คนขึ้นไปคงเป็นเพราะว่าโรงเรียนที่มีนักเรียนต่ำกว่า 3,000 คนลงมา ส่วนใหญ่เป็นโรงเรียนขนาดเล็ก และอยู่รอบนอกกรุงเทพมหานคร เซทรอยด์ของปัญหาการเดินทางของนักเรียนผลัดเช้ากับผลัดปกติ แตกต่างกันคงเป็นเพราะว่าช่วงเวลาผลัดเช้าเลิกเรียนคือเวลาประมาณ 12.30 - 14.00 น. นั้น มีรถโดยสารประจำทางน้อยกว่าช่วงเวลา

ผลัดปกติเล็กเรียน คือช่วงเวลาประมาณ 15.30 - 18.00 น. ซึ่งเป็นช่วงที่เป็นเวลาเลิกงานพอดีจึงทำให้มีรถโดยสารประจำทางซึ่งรับบริการมากกว่า และเซนทรอยคของปัญหาการเดินทางของนักเรียนผลัดบ่ายกับผลัดปกติ ความแตกต่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ คงเป็นเพราะว่าเวลาเลิกเรียนใกล้เคียงกัน คือผลัดปกติเล็กเรียนเวลาประมาณ 15.30 น. และผลัดบ่ายเล็กเรียนเวลาประมาณ 16.30 น. ซึ่งเป็นเวลาเลิกงานพอดี สภาพการจราจรแถบรอบนอกกรุงเทพมหานครก่อนเลิกงาน กับเวลาเลิกงานซึ่งต่างกันเพียงชั่วโมงเดียว โดยทั่วไปไม่แตกต่างกันมากนัก ซึ่งมีผลให้ผลัดบ่ายและผลัดปกติมีปัญหาไม่แตกต่างกัน

2. ปัญหาด้านการเรียนการสอน

ในระดัปีโรงเรียนที่มีนักเรียนตั้งแต่ 3,000 คนขึ้นไป จากผลการทดสอบเซนทรอยคของปัญหาด้านการเรียนการสอนของนักเรียนผลัดเช้ากับผลัดบ่าย พบว่าความแตกต่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ ส่วนผลัดเช้ากับผลัดปกติ และผลัดบ่ายกับผลัดปกติ พบว่าความแตกต่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .001 เมื่อพิจารณาจำนวนนักเรียนจะเห็นว่าโรงเรียนที่มีนักเรียนจำนวนมากขนาดนี้ ทำให้นักเรียนผลัดเช้ากับผลัดบ่ายต้องใช้ห้องเรียนร่วมกันเป็นส่วนใหญ่ ส่วนผลัดปกติไม่ต้องใช้ห้องเรียนร่วมกับผลัดใดเลย ทำให้ผลัดเช้ากับผลัดบ่ายมีปัญหาไม่แตกต่างกัน ส่วนผลัดเช้ากับผลัดปกติ และผลัดบ่ายกับผลัดปกติจึงมีปัญหาแตกต่างกัน

ในระดัปีโรงเรียนที่มีนักเรียนต่ำกว่า 3,000 คนลงมา จากผลการทดสอบเซนทรอยคของปัญหาด้านการเรียนการสอนของนักเรียนผลัดเช้ากับผลัดบ่าย พบว่าความแตกต่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .001 ส่วนผลัดเช้ากับผลัดปกติ และผลัดบ่ายกับผลัดปกติ ความแตกต่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ เมื่อพิจารณาจำนวนนักเรียนในโรงเรียนขนาดนี้ จะเห็นว่า มีจำนวนน้อยและส่วนใหญ่โรงเรียนขนาดนี้เป็นโรงเรียนขนาดเล็ก จะมีผลัดบ่ายจำนวนไม่กี่ห้องเรียน ซึ่งจากผลการทดสอบเป็นตรงกันข้ามกับระดัปีโรงเรียนที่มีนักเรียนตั้งแต่ 3,000 คนขึ้นไป ปัญหาที่เกิดขึ้นคงจะไม่เกิดจากการใช้ห้องเรียนร่วมกัน คงเป็นเพราะว่าบรรยากาศในการเรียนการสอนรวมทั้งช่วงเวลาเรียนต่างกัน จึงทำให้ผลัดเช้ากับผลัดบ่ายมีปัญหาแตกต่างกัน ส่วนผลัดเช้ากับผลัดปกติจะได้เรียนในช่วงเวลาเหมือนกันคือตอนเช้า และผลัดบ่าย

กับผลคูปกติกจะไ้เรียนในช่วงเวลาเหมือนกันคือตอนบ่าย จึงมีผลทำให้ผลค้เข้ากั้ผลค้ปกติ และผลค้บายกั้ผลค้ปกติมีปัญหาค้ไม่แตกตางกัน

3. ปัญหาค้การใ้บริการห้องสมุด

ในระค้บโรงเรี้นที่มีนักเรี้นค้ตั้งแต่ 3,000 คนขึ้นไป จากผลการทดสอบ พบวาค้เซนทรอยค้ของปัญหาค้การใ้บริการห้องสมุดของนักเรี้นผลค้เข้ากั้ผลค้บาย ความแตกตางไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ ซึ่งอาจเป็นเพราะวาค้นักเรี้นค้ทั้งสองผลค้ค้ใ้บริการบริการจากผู้ใ้บริการชุดค้เดียวกันส่วนเซนทรอยค้ของปัญหาค้การใ้บริการห้องสมุดของนักเรี้นผลค้เข้ากั้ผลค้ปกติ และผลค้บายกั้ผลค้ปกติค้ พบวาค้ความแตกตางมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระค้บ .05 และ .001 ตามลำดับ ค้เป็นเพราะวาค้ผลค้ปกติมีผู้ใ้บริการตางชุดออกไป จึงทำให้มีปัญหาค้แตกตางกัน

ในระค้บโรงเรี้นที่มีนักเรี้นค้ค้กว่า 3,000 คนลงมา จากผลการทดสอบ พบวาค้เซนทรอยค้ของปัญหาค้การใ้บริการห้องสมุดของนักเรี้นผลค้เข้ากั้ผลค้บาย ความแตกตางมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระค้บ .001 แต่ผลค้บายกั้ผลค้ปกติความแตกตางไม่มีนัยสำคัญทางสถิติซึ่งตรงกันขามกั้ระค้บโรงเรี้นที่มีนักเรี้นค้ตั้งแต่ 3,000 คนขึ้นไป ค้ค้นี้อาจจะเป็นเพราะวาค้โรงเรี้นขนาดค้เล็ก มีจำนวนหนังสือในห้องสมุดใ้บริการไม่มากนัก ทำให้การบริการไม่เพียงพอกั้กับนักเรี้น จึงทำให้ผลค้เข้ากั้ผลค้บายซึ่งใ้บริการคนละเวลาค้ มีปัญหาค้แตกตางกัน ส่วนผลค้บายกั้ผลค้ปกติค้ ปัญหาค้ไม่แตกตางกันค้เป็นเพราะวาค้ในโรงเรี้นขนาดค้เล็กมีหนังสือจำนวนน้อยและใ้ยืมค้ไ้ในค้ตอนค้เล็กเรี้นเท่านั้น จึงทำให้ผลค้บายกั้ผลค้ปกติมีปัญหาค้ไม่แตกตางกัน

4. ปัญหาค้การใ้บริการโรงอาหาร

ในระค้บโรงเรี้นที่มีนักเรี้นค้ตั้งแต่ 3,000 คนขึ้นไป จากผลการทดสอบ เซนทรอยค้ของปัญหาค้การใ้บริการโรงอาหารของนักเรี้นผลค้เข้ากั้กับนักเรี้นผลค้บาย พบวาค้ความแตกตางไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ เมื่อพิจารณาระค้บโรงเรี้นที่มีนักเรี้นจำนวนมาก

ที่มีนักเรียนทั้งผลึกเข้าและผลึกบาย ต้องใช้โรงอาหารร่วมกัน จึงทำให้เกิดปัญหาไม่แตกต่างกัน ส่วนเซนทรอยด์ของปัญหาคำนการให้บริการโรงอาหารของนักเรียนผลึกเข้ากับผลึกปกติ และผลึกบายกับผลึกปกติ ความแตกต่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .001 คงเป็นเพราะว่านักเรียนผลึกปกติไม่ต้องใช้โรงอาหารร่วมกับผลึกเข้าและผลึกบาย จึงทำให้ปัญหาของนักเรียนทั้งสองผลึกนี้แตกต่างจากผลึกปกติ

ในระดับโรงเรียนที่มีนักเรียนต่ำกว่า 3,000 คนลงมา จากผลการทดสอบเซนทรอยด์ของปัญหาคำนการให้บริการโรงอาหารของนักเรียนผลึกเข้ากับนักเรียนผลึกบาย พบว่าความแตกต่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .001 เมื่อพิจารณาจำนวนนักเรียนผลึกเข้ากับผลึกบายจะเห็นว่าจะมีจำนวนแตกต่างกันมาก เพราะในโรงเรียนขนาดเล็กนี้จะมีผลึกบายจำนวนน้อยมากเมื่อเทียบกับผลึกเข้า ดังนั้นปัญหาการใช้โรงอาหารผลึกเข้าย่อมมีปัญหาแตกต่างจากผลึกบาย ส่วนเซนทรอยด์ของปัญหาคำนการให้บริการโรงอาหารของนักเรียนผลึกเข้ากับผลึกปกติ และผลึกบายกับผลึกปกติ ความแตกต่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .001 ซึ่งอาจเป็นเพราะว่าผลึกปกติไม่ได้รับใช้โรงอาหารร่วมกับผลึกเข้าและผลึกบาย จึงทำให้เกิดปัญหาแตกต่างกัน

5. ปัญหาคำนนันทนาการและสุขอนามัย

ในระดับโรงเรียนที่มีนักเรียนตั้งแต่ 3,000 คนขึ้นไป จากผลการทดสอบเซนทรอยด์ของปัญหาคำนนันทนาการและสุขอนามัยของนักเรียนผลึกเข้ากับผลึกบาย ผลึกเข้ากับผลึกปกติ และผลึกบายกับผลึกปกติ พบว่าความแตกต่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01, .001 และ .05 ตามลำดับ เมื่อพิจารณาคู่ระดับโรงเรียนที่มีนักเรียนตั้งแต่ 3,000 คนขึ้นไป ซึ่งเป็นโรงเรียนขนาดใหญ่มีจำนวนนักเรียนมากทำให้ผลจากการได้รับบริการค่านันทนาการและสุขอนามัยในค่านสถานที่อุปกรณ์และโอกาสที่จะได้รับบริการแตกต่างกัน ส่วนในระดับโรงเรียนที่มีนักเรียนต่ำกว่า 3,000 คนลงมา ซึ่งเป็นโรงเรียนขนาดเล็กที่มีจำนวนนักเรียนน้อยย่อมได้รับการบริการค่านันทนาการและสุขอนามัยทั่วถึงกว่าระดับโรงเรียนที่มีขนาดใหญ่ ซึ่งผลจากการทดสอบเซนทรอยด์ของปัญหาคำนนันทนาการและสุขอนามัยของนักเรียนทั้งสามผลึกพบว่า ความแตกต่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ

6. ปัญหาด้านการปกครอง

ในระดับโรงเรียนที่มีนักเรียนตั้งแต่ 3,000 คนขึ้นไป จากการทดสอบ เชนทรอยด์ของปัญหาด้านการปกครองของนักเรียนผลัดเช้ากับผลัดบ่าย พบว่าความแตกต่าง ไม่นับนัยสำคัญทางสถิติซึ่งอาจจะเป็นเพราะว่าผลัดเช้าและผลัดบ่ายอยู่ในโรงเรียนสองผลัด เหมือนกัน การติดตามผลของครูทางด้านการปกครองก็น่าจะเหมือนกัน จึงทำให้ผลัดเช้า และผลัดบ่ายมีปัญหาด้านการปกครองไม่แตกต่างกัน และเชนทรอยด์ของปัญหาด้านการ ปกครองของนักเรียนผลัดเช้าและผลัดปกติ ความแตกต่างไม่นับนัยสำคัญทางสถิติ คงเป็น เพราะว่าร่วผลัดเช้าและผลัดปกติต้องเข้าเรียนในตอนเช้าเหมือนกัน จึงไม่มีโอกาสที่จะหนี เรียนได้ ถึงแม้ว่าจะเลิกเรียนเร็วกว่ากันก็ตามจึงทำให้ปัญหาด้านการปกครองไม่แตกต่างกัน ส่วนเชนทรอยด์ของปัญหาด้านการปกครองของนักเรียนผลัดบ่ายกับผลัดปกติความแตกต่างมีนัย สำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ซึ่งอาจเป็นเพราะว่าผลัดบ่ายเรียนอยู่ในโรงเรียนที่เปิดสองผลัด ซึ่งต้องเข้าเรียนในตอนบ่ายจึงมีโอกาสที่จะหนีเรียนได้เพราะตอนเช้าว่างมาก ส่วนผลัดปกติ อยู่ในโรงเรียนที่เปิดเรียนผลัดเดียวจึงไม่มีโอกาสที่จะหนีเรียน ดังนั้นปัญหาด้านการปกครอง จึงแตกต่างกัน

ในระดับโรงเรียนที่มีนักเรียนต่ำกว่า 3,000 คนลงมา จากผลการทดสอบ เชนทรอยด์ของปัญหาด้านการปกครองของนักเรียนผลัดเช้ากับผลัดบ่าย พบว่าความแตกต่าง มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .001 เมื่อพิจารณาขนาดของโรงเรียน ซึ่งเป็นโรงเรียนขนาดเล็กที่เปิดสอนสองผลัดจะมีผลัดบ่ายเพียงเล็กน้อยเมื่อเทียบกับผลัดเช้า ดังนั้นการติดตามผล การรักษาระเบียบวินัย และการรวมกิจกรรมของนักเรียนผลัดเช้ากับผลัดบ่ายจึงมีปัญหาแตก ต่างกัน ส่วนเชนทรอยด์ของนักเรียนผลัดเช้ากับผลัดปกติและผลัดบ่ายกับผลัดปกติ พบว่าความ แตกต่างไม่นับนัยสำคัญทางสถิติซึ่งอาจเป็นเพราะว่าโรงเรียนที่เปิดสอนสองผลัดกับโรงเรียน ที่เปิด สอนผลัดเดียวจะมีจำนวนนักเรียนไม่ต่างกันมากนัก ดังนั้นการติดตามผลของครู เช่น การควบคุมความประพฤติ การรักษาระเบียบวินัย และการรวมกิจกรรมในโรงเรียนจึงมี ปัญหาคล้าย ๆ กัน ทำให้เชนทรอยด์ของปัญหาของนักเรียนผลัดเช้ากับผลัดปกติและผลัดบ่าย กับผลัดปกติไม่แตกต่างกัน

7. ปัญหาความสัมพันธภายในครอบครัว

ในระดับโรงเรียนที่มีนักเรียนตั้งแต่ 3,000 คนขึ้นไป จากผลการทดสอบ เชนทรอยด์ของปัญหาความสัมพันธภายในครอบครัวของนักเรียนผลัดเช้ากับผลัดบ่าย ผลัดเช้ากับผลัดปกติ และผลัดบ่ายกับผลัดปกติ พบว่าความแตกต่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ ซึ่งนอกจากการวิเคราะห์นี้ก็จะสอดคล้องกับสภาพความเป็นจริงเพราะสภาพความเป็นอยู่ของคนในเมืองหลวงการรวมกิจกรรมภายในครอบครัวก็มักจะเป็นเวลาที่ผู้ปกครองได้เลิกงานแล้วและนักเรียนผลัดต่าง ๆ ใดกลับถึงบ้านแล้วเช่นกัน จึงทำให้นักเรียนผลัดต่าง ๆ ดังกล่าวมีปัญหาความสัมพันธภายในครอบครัวไม่แตกต่างกัน

ในระดับโรงเรียนที่มีนักเรียนต่ำกว่า 3,000 คนลงมา จากผลการทดสอบ เชนทรอยด์ของปัญหาความสัมพันธภายในครอบครัว พบว่านักเรียนผลัดเช้ากับผลัดบ่าย และนักเรียนผลัดเช้ากับผลัดปกติ ความแตกต่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติเช่นกันคงเป็นเหตุผลเกี่ยวกับระดับโรงเรียนที่มีนักเรียนตั้งแต่ 3,000 คนขึ้นไป ส่วนเชนทรอยด์ของปัญหาความสัมพันธภายในครอบครัวของนักเรียนผลัดบ่ายกับผลัดปกติ พบว่าความแตกต่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 อาจจะเป็นเพราะว่าระดับโรงเรียนที่มีนักเรียนต่ำกว่า 3,000 คนลงมา ซึ่งเป็นโรงเรียนขนาดเล็กและอยู่รอบนอกของกรุงเทพมหานคร นักเรียนผลัดบ่ายซึ่งส่วนใหญ่จะอาศัยอยู่ในแถบนั้นเช่นกัน จะมีปัญหาการเคินทางลดลงซึ่งต่างจากนักเรียนผลัดบ่ายในโรงเรียนขนาดใหญ่ จึงทำให้มีเวลาว่างในตอนเช้ามามากกว่าซึ่งอาจจะช่วยเหลือนานได้มากขึ้น จึงทำให้ปัญหาความสัมพันธภายในครอบครัวแตกต่างจากปัญหาของนักเรียนผลัดปกติ

จากผลการวิจัยด้านความคิดเห็นของนักเรียนสองผลัดในระดับโรงเรียนที่มีนักเรียนตั้งแต่ 3,000 คนขึ้นไปในเรื่องการเปลี่ยนจากโรงเรียนสองผลัดมาเป็นโรงเรียนผลัดเดียว นั้น นักเรียนผลัดเช้ามีความคิดเห็นที่เห็นด้วยร้อยละ 84.56 ส่วนที่ไม่เห็นด้วยร้อยละ 15.49 เท่านั้น ซึ่งต่างกันถึงร้อยละ 69.07 อาจจะเป็นเพราะว่านักเรียนส่วนใหญ่ที่เรียนสองผลัดคงอยากจะเปลี่ยนมาเรียนผลัดเดียวด้วยเหตุผลที่โรงเรียนขนาดใหญ่มีนักเรียนจำนวนมาก

และเป็นสองผลัดควบ ทำให้เกิดปัญหาหลายประการด้วยกัน ดังเช่นผลจากการวิจัยปัญหาของโรงเรียนสองผลัด¹ ของสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาแห่งชาติ และกรมสามัญศึกษา กระทรวงศึกษาธิการ เมื่อปี พ.ศ. 2520 ปัญหาที่เกิดขึ้นแก่ตัวนักเรียนคือ ขาดสถานที่พักผ่อน หองทำงานส่วนตัว หองเรียน สนาม โรงพลศึกษา หองสมุด และขาดสิ่งอำนวยความสะดวก ส่วนนักเรียนผลัดบ่ายมีความคิดเห็นที่เห็นด้วยในการเปลี่ยนจากโรงเรียนสองผลัดเป็นโรงเรียนผลัดเดียว ร้อยละ 80.16 และที่ไม่เห็นด้วย ร้อยละ 19.84 ซึ่งมากกว่ากันถึงร้อยละ 60.27 ซึ่งก็คงจะเป็นเหตุผลเดียวกับนักเรียนผลัดเช้าดังกล่าว เมื่อพิจารณาผลจากการวิจัยเหตุผลที่เห็นด้วยของนักเรียนผลัดเช้าและผลัดบ่ายนั้นส่วนใหญ่จะเป็นเหตุผลด้านการเรียน คือ ร้อยละ 28.57 และ 36.64 ตามลำดับ ซึ่งมีการร้อยละมากกว่าเหตุผลอื่น นักเรียนสองผลัดคงคิดว่าเรียนผลัดเดียวน่าจะไ้ผลดีกว่าเรียนสองผลัดดังผลการวิจัยของกองวิชาการสำนักการศึกษา กรุงเทพมหานคร เมื่อปี พ.ศ. 2519 เรื่องการสอนสองผลัด² พบว่าคุณภาพการศึกษาของนักเรียนต่ำลง เนื่องจากนักเรียนผลัดเช้าถูกนักเรียนผลัดบ่ายส่งเสียงรบกวนขณะเรียน ครูมิได้เตรียมตัวการสอนมากขึ้น ผู้ปกครองนักเรียนต้องการให้บุตรหลานเรียนเต็มวัน ไม่เห็นด้วยกับการสอนสองผลัด และจากผลการวิจัยของ สิริมา เกษมศิริสวัสดิ์ เมื่อปี พ.ศ. 2521 เรื่อง ความคิดเห็นของครูและนักเรียนต่อการจัดโรงเรียนแบบสองผลัด³ ใ้ค้ดว่านักเรียนสนใจวิชาเรียนในชั่วโมงสุดท้ายน้อย ไม่คอยค้นคว้าหาความรู้ นักเรียนส่วนใหญ่มีความต้องการให้โรงเรียนเปิดสอนเต็มวัน และโรงเรียนจัดกิจกรรมเสริมหลักสูตรทางดานวิชาการให้แก่ นักเรียนน้อย และเหตุผลที่รองลงมาที่เห็นด้วยในการเปลี่ยนจากโรงเรียนสองผลัดเป็นโรงเรียนผลัดเดียวของนักเรียนผลัดเช้าและผลัดบ่าย คือเหตุผลด้านการเดินทาง คือร้อยละ 17.46 และ 25.74 ตามลำดับ ดังผลการวิจัยของกองวิชาการสำนักการศึกษา กรุงเทพ

¹สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาแห่งชาติ, "การจัดโรงเรียนมัธยมศึกษาสองผลัด," 2521.

²สำนักการศึกษากรุงเทพมหานคร, "การศึกษาวិเคราะห์เรื่องการสอนสองผลัด," 2519.

³สิริมา เกษมศิริสวัสดิ์, "ความคิดเห็นของครูและนักเรียนต่อการจัดโรงเรียนสองผลัดในโรงเรียนประถมศึกษา สังกัดกรุงเทพมหานคร, " 2521.

มหานคร เมื่อปี พ.ศ. 2519 เรื่องการสอนสองผลัด¹ ได้ผลทางด้านการเดินทางว่าครูและนักเรียนผลัดเช้ามีปัญหามาโรงเรียนไม่ทันเวลา ส่วนครูและนักเรียนผลัดบ่ายกลับบ้านเย็นเกินไป

ในระดับโรงเรียนที่มีนักเรียนต่ำกว่า 3,000 คนลงมา นักเรียนผลัดเช้ามีความคิดเห็น ที่เห็นควรรอยละ 69.61 และที่ไม่เห็นควรรอยละ 30.39 ซึ่งต่างกันร้อยละ 39.23 คงจะเป็นเหตุผลเกี่ยวกับนักเรียนผลัดเช้าในระดับโรงเรียนที่มีนักเรียนตั้งแต่ 3,000 คนขึ้นไปซึ่งส่วนใหญ่จะเห็นด้วยกับการเปลี่ยนจากโรงเรียนสองผลัดเป็นโรงเรียนผลัดเดียว เมื่อพิจารณาถึงเหตุผลที่เห็นควยในการเปลี่ยนจากโรงเรียนสองผลัดเป็นโรงเรียนผลัดเดียวของนักเรียนผลัดเช้า จะเป็นเหตุผลทางด้านการเรียนร้อยละ 38.03 และเหตุผลที่รองลงมาคือเหตุผลด้านการใช้เวลาว่างเพื่อการพักผ่อนสุดสัปดาห์กับครอบครัวและการรับประทานอาหารตรงเวลาร้อยละ 25.35 ดังเช่นผลการวิจัยของกองวิชาการสำนักการศึกษา กรุงเทพมหานคร เมื่อปี พ.ศ. 2519 เรื่องการสอนสองผลัด² พบว่าสุขภาพของนักเรียนเลวลง เพราะนักเรียนผลัดเช้ามาโรงเรียนโดยมิได้รับประทานอาหารเช้า ผู้ปกครองต้องการให้บุตรหลานเรียนเต็มวันไม่เห็นด้วยกับการสอนสองผลัด คือนักเรียนต้องมาโรงเรียนหกวันต่อสัปดาห์ ทำให้มีเวลาพักผ่อนสุดสัปดาห์น้อยลง เช่นผลการวิจัยของ สิริมา เกษมศิริสวัสดิ์ เมื่อปี พ.ศ. 2521 เรื่องความคิดเห็นของครูและนักเรียนต่อการจัดโรงเรียนแบบสองผลัด³ พบว่านักเรียนขาดเรียนวันเสาร์มาก และนักเรียนต้องการมาเรียนเต็มวัน ส่วนนักเรียนผลัดบ่ายที่เห็นด้วยกับการเปลี่ยนจากโรงเรียนสองผลัดเป็นโรงเรียนผลัดเดียวย้อยละ 59.35 และที่ไม่เห็นควรร้อยละ 40.65 ซึ่งต่างกันเพียงร้อยละ 11.60 อาจเป็นเพราะว่าในระดับโรงเรียนขนาดเล็กที่มีจำนวน

¹ สำนักการศึกษา กรุงเทพมหานคร, "การศึกษาวิเคราะห์เรื่องการสอนสองผลัด," 2519.

² เรื่องเดียวกัน

³ สิริมา เกษมศิริสวัสดิ์, "ความคิดเห็นของครูและนักเรียนต่อการจัดโรงเรียนสองผลัดในโรงเรียนประถมศึกษาสังกัดกรุงเทพมหานคร," 2521

นักเรียนไม่มากนัก จำนวนนักเรียนผลัดบ่ายก็มีจำนวนน้อยเมื่อเทียบกับจำนวนนักเรียนผลัดเช้า ปัญหาที่เกิดขึ้นกับนักเรียนผลัดบ่ายคงไม่คอยมี จึงทำให้การรอยละของนักเรียนที่เห็นควยกับที่ไม่เห็นควยไม่แตกต่างกันมากนักดังตัวอย่างการวิจัยของ พรพรรณ จันทรวงษ์เย็น เมื่อปี พ.ศ. 2514 เรื่องการเปรียบเทียบสัมฤทธิ์ผลการเรียนคณิตศาสตร์ระหว่างนักเรียนผลัดเช้ากับผลัดบ่าย ในชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 โรงเรียนเทศบาลนครกรุงเทพ¹ พบว่านักเรียนผลัดบ่ายมีความสามารถในการเรียนคณิตศาสตร์ดีกว่านักเรียนผลัดเช้า และนักเรียนหญิงผลัดบ่ายมีผลการเรียนคณิตศาสตร์ดีกว่านักเรียนหญิงผลัดเช้า เป็นต้น นักเรียนผลัดเช้าและผลัดบ่ายที่ไม่เห็นควยในการเปลี่ยนจากโรงเรียนสองผลัดเป็นโรงเรียนผลัดเดียว ก็มีเหตุผลส่วนใหญ่ด้านการเรียนการสอนเป็นสำคัญมีการรอยละถึง 90.32 และ 50.00 ตามลำดับ จะเห็นว่าไม่ว่ากลุ่มที่เห็นควยหรือไม่เห็นควยในการเปลี่ยนจากโรงเรียนสองผลัดเป็นโรงเรียนผลัดเดียวก็ตามก็มีเหตุผลด้านการเรียนการสอนมากกว่าเหตุผลด้านอื่นทั้งนั้น ซึ่งจะเห็นได้จากผลการวิจัยเรื่อง ข้อเสนอแนะในการจัดโรงเรียนสองผลัดของนักเรียนผลัดเช้าและผลัดบ่าย ในระดับโรงเรียนที่มีนักเรียนตั้งแต่ 3,000 คนขึ้นไป ซึ่งให้ข้อเสนอแนะด้านการปรับปรุงการเรียนการสอนถึงรอยละ 51.18 และ 42.11 ตามลำดับ ส่วนในระดับโรงเรียนที่มีนักเรียนต่ำกว่า 3,000 คนลงมา นักเรียนผลัดเช้าและผลัดบ่าย ให้ข้อเสนอแนะด้านการปรับปรุงการเรียนการสอนและการจัดเวลาเรียนให้เหมาะสม เพิ่มอุปกรณ์การสอนถึงรอยละ 47.71 และ 45.10 ตามลำดับ

จากผลโดยการสังเกตเรื่อง การมาโรงเรียนสายของนักเรียนสายของนักเรียนผลัดเช้าในโรงเรียนที่เปิดสอนสองผลัด พบว่านักเรียนผลัดเช้าในระดับโรงเรียนที่มีนักเรียนตั้งแต่ 3,000 คนขึ้นไปมาสายรอยละ 4.46 และนักเรียนผลัดเช้าในระดับโรงเรียนที่มีนักเรียนต่ำกว่า 3,000 คนลงมา มาสายรอยละ 6.03 เมื่อพิจารณาทั้งสองระดับโรงเรียน

¹พรพรรณ จันทรวงษ์เย็น, "การเปรียบเทียบสัมฤทธิ์ผลการเรียนคณิตศาสตร์ระหว่างนักเรียนผลัดเช้ากับผลัดบ่าย ในชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 โรงเรียนเทศบาลนครกรุงเทพ," 2514.

นี้แล้วนักเรียนผลัดเข้ามาโรงเรียนสายมีจำนวนร้อยละใกล้เคียงกันคงเป็นเพราะว่าการเดินทางมาโรงเรียนของนักเรียนผลัดเข้าทั้งสองระดับโรงเรียนนี้ขึ้นอยู่กับสภาพการจราจรของกรุงเทพมหานครเหมือน ๆ กัน จึงทำให้นักเรียนผลัดเข้ามาโรงเรียนสายในจำนวนร้อยละใกล้เคียงกัน

ขอเสนอแนะ

การวิจัยนี้ได้ศึกษาในลักษณะเปรียบเทียบปัญหาในค่านต่าง ๆ ของนักเรียนผลัดเช้าและนักเรียนผลัดบ่ายในโรงเรียนมัธยมศึกษาสองผลัดโดยศึกษาจากกลุ่มตัวอย่างประชากร 2 กลุ่ม คือกลุ่มที่ 1 จากระดับโรงเรียนที่มีนักเรียนตั้งแต่ 3,000 คนขึ้นไปและกลุ่มที่ 2 จากระดับโรงเรียนที่มีนักเรียนต่ำกว่า 3,000 คนลงมา โดยทั้งสองกลุ่มนี้ได้ศึกษาในลักษณะเดียวกันรวมทั้งการศึกษาความคิดเห็นและขอเสนอแนะของนักเรียนผลัดเช้าและผลัดบ่ายในเรื่องการจัดโรงเรียนสองผลัดและการสังเกตในเรื่องการมาโรงเรียนสายของนักเรียนผลัดเช้าในโรงเรียนที่เปิดสอนสองผลัด จากกลุ่มนักเรียนสองกลุ่มดังกล่าวนี้ศึกษาสำหรับการวิจัยต่อไปในเรื่องเกี่ยวกับโรงเรียนสองผลัด ผู้วิจัยขอเสนอแนะว่าควรวิจัยในลักษณะศึกษาเปรียบเทียบปัญหาของนักเรียนสองผลัด ระหว่างระดับโรงเรียนที่มีขนาดใหญ่คือมีจำนวนนักเรียนตั้งแต่ 3,000 คนขึ้นไปกับระดับโรงเรียนที่มีขนาดเล็กคือมีจำนวนนักเรียนต่ำกว่า 3,000 คนลงมา หรืออาจจะกำหนดระดับโรงเรียนออกเป็น 3 ระดับ โดยแบ่งระดับจากขนาดของจำนวนนักเรียนก็ได้ แล้วทำการศึกษาเปรียบเทียบปัญหาของนักเรียนจากระดับโรงเรียนทั้ง 3 ระดับนั้น โดยเฉพาะอย่างยิ่งปัญหาที่ศึกษานั้นไม่ขึ้นอยู่กับระดับของโรงเรียน เช่น ปัญหาเรื่องการเรียนของนักเรียน สุขภาพของนักเรียน และความประพฤติของนักเรียน เป็นต้น และนอกจากนี้ควรจะศึกษาคายว่าโรงเรียนสองผลัดจะจัดในระดับโรงเรียนขนาดใด จึงจะเหมาะสมหรือมีปัญหาน้อยที่สุด เพราะขนาดของโรงเรียนที่ต่างกันอาจจะจัดโรงเรียนสองผลัดได้ผลต่างกันได้

จากผลการศึกษาพบว่าทั้งสองระดับโรงเรียน คือระดับโรงเรียนที่มีนักเรียนตั้งแต่ 3,000 คนขึ้นไป และโรงเรียนที่มีนักเรียนต่ำกว่า 3,000 คนลงมา ผลักเข้าร้อยละ 51.13 และ 47.71 ตามลำดับ ส่วนผลักขายร้อยละ 42.11 และ 45.10 ตามลำดับ ได้ให้ข้อเสนอแนะในด้านการเรียน ซึ่งมีค่าใกล้เคียงกัน ข้อเสนอแนะที่รองลงมาคือการจัดบริการต่าง ๆ เช่น จัดสถานที่พักผ่อนห้องสมุด สถานที่เล่นกีฬาและอุปกรณ์กีฬา โดยผลักเข้าให้ข้อเสนอแนะร้อยละ 29.32 และ 16.52 ตามลำดับ ส่วนผลักขายให้ข้อเสนอแนะร้อยละ 18.95 และ 26.47 ตามลำดับ ดังนั้นการจัดโรงเรียนสองผลักควรคำนึงถึงด้านการเรียนการสอน การจัดเวลาเรียน วิชาเรียน การสอน การสอบและการใช้ห้องเรียนรวมกันโดยจัดให้เสมอกันทั้งผลักเข้าและผลักขาย นอกจากนั้นก็ควรคำนึงถึงการให้บริการต่าง ๆ เช่น จัดสถานที่พักผ่อน ร้านอาหาร สถานที่เล่นกีฬา และมีอุปกรณ์การกีฬาให้เพียงพอ

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย